

POROČILO s pohoda od Ostankev gradu Kozjek do razvalin gradu Šumberk z dne 13.3.2019.

Število udeležencev 45, start na 322,4m , vzpon na 456 in 540m , zaključek na 459 m, prehojeno 9.62 km, skupni čas hoje 4h in 29 min, učinkoviti čas hoje 3h in 16 min, vreme v začetku oblačno, sicer lepo sončno, brezvetrno ,sveže, skratka idealno.

Na 2. pomladanski dan po Julijanskem koledarju smo se študenti 9. sezone (jaz 4. letnik) pohodnega krožka UTŽO Trebnje odpravili novim spoznanjem, preizkusom pohodniških sposobnosti, izmenjavi aktualnih novic, z željo, da si polepšamo » jesenski dan«, zaživimo in se predamo neokrnjeni naravi ter si ogledamo kulturno dediščino naših prednikov, tokrat po naši občini - konkretno SUHI KRAJINI.

Prijazni Integralov voznik g. Srečko nas je z avtobusom ob 8 uri odpeljal iz pred CIK-a. Peljali smo se mimo znamenite Jurjeve domačije na Občinah, v Mali vasi pomahali našemu misijonarju Frideriku Baragi in se ustavili ter izstopili pred »vaškim središčem Dolenja Selca (322,4m)»v KS KNEŽJA VAS.

Od tu naprej smo se preizkusili v hoji na 10 km pod vodstvom g. Cirila Dolesa ter pomočnicama Ivico in Milojko Vitez ter veteranom pohodništva g. Vikijem. Pot smo nadaljevali po razmočenih kolovoznih poteh, travnikih ter vijugali med gozdnimi drevesi. Videli smo rahlo prebujanje narave, travica je komaj začela poganjati, zaman smo iskali regrat, našli pa smo nekaj cvetov trobentic, pljučnika in lapuha. In že smo bili pred prvim resnejšim preizkusom na vzpetino Kozjek. Na vrhu smo obnovili znanje iz predmeta spoznavanje narave in se okrepčali z dobrotami iz nahrbtnika.

Pogled z gradu Kozjek je bil res enkraten. Foto M. Vitez

Jasno vreme in nadmorska višina sta nudila nepopisan razgled na bližnjo in daljno okolico. Naj naštejem le izstopajoče: Cerkev na Zaplazu, Kum, Lisco, Vrhtrbnje, vinsko gorico Lisec, v ozadju Trdinov vrh in Gače in drugi ter bližnjo okolico, kjer so vidne znamenite slovenske gručaste vasi in izrazito gričevnato podeželje.

Na vrhu Kozjeka (456m) se nahajajo razvaline gradu. Grad je bil domovanje vitezov Kozjakov, omenjenih v 13. stoletju (leta 1274 vitez Ulrik). Nastanek gradu Kozjek je povezan z delitvijo posesti bližnjega gradu Šumberk. Sprva je posest sodila pod šumberško gospostvo, po letu 1250 pa so goriški grofje dali pozidati grad in kozjaška gosposčina se je izločila iz Šumberka.

Rodbina je bila pomembna in številna, saj so Kozjaki omenjeni kot kastelani na več gradovih (Črnomelj, Mirna, Mehovo, Kostanjevica, Trebnje, Samobor itd..).

Pot smo nadaljevali mimo »znamenite Eko kmetije« Marinček. V okolici domačije je zunanja staja iz katere so nas začudeno opazovale koze in kozli ter rjavo-belo govedo.

Zatem smo se spustili po gozdnih poteh v Log, kjer smo prečkali cesto Bič- Žužemberk in se po travniških površinah povzpeli v vas Arčelca. Z laježem nas je sprejela gruča prijaznih psov, ki so kmalu omagali (po načelu- pametnejši prvi odneha).

Vas Arčelca ostaja za nami, mi pa polni nove energije hitimo naprej. Foto M. Vitez

Namestili smo se okoli obzidja cerkvice Marije Magdalene, čas za počitek, malico ter kramljanje, pozvonili v zahvalo za prehojeno pot in srečno nadaljevanje in že je vodič z »živigom« pozval k nadaljevanju pohoda.

Zakorakali smo skozi vas Gorenji Podšumberk- KS SELA PRI ŠUMBERKU, spremljalo nas je lepo spomladansko vreme, presenetilo sonce in se ustavili na vznožju griča Šumberk.

Po kratkem počitku in pripravi na vzpon smo nadaljevali po gozdni poti. Počasi smo vijugali proti vrhu, se ustavili pri kapeli (delno obnovljeni in v dokaj dobrem stanju), ki je tik pod

Ostankov gradu Šumberk je veliko več kot na Kozjeku. Foto M. Vitez

vrhom, med tem večkrat počivali in končno prispeli na vrh, kot zanimivost-pod samim vrhom nam je pot prekrizal gozdni zajec (in ugibali, kaj to pomeni ali srečo ali... ?)

Na vrhu Šumberka (540m) so vidne ruševine in ostanki gradu, ki naj bi ga zgradili grofje Selški okrog leta 1106. Grad je preživel veliko lastnikov in dokončno razpadel v začetku 18. stoletja. Danes je najbolj ohranjen romanski palacij s tri metre debelimi stenami v vznožju, lepo je vidno tudi stopničasto tanjšanje sten proti vrhu. Deloma je ohranjen tudi obrambni stolp, ki je bil vpet v severni del obzidja. Tik pod grajskimi razvalinami je vodnjak in že prej omenjena grajska kapela, nastala v prvi polovici 12. stoletja, posvečena Katerini Aleksinjski.

Ponovno smo preverili ali so prepoznani vrhovi na svojih mestih. Iz bližnjih zvonov se je zaslišalo opoldansko zvonjenje in čas za premik. Po gozdnih stezah smo se spustili proti vasi Sela pri Šumberku (459m). Med potjo nismo opazili aktivnosti na kmetijskih površinah, samevali so le ograjeni pašniki, tudi prebivalcev nismo srečali (verjetno so bili delovno aktivni v službah, otroci v šoli in starejši za pečjo)?

V vasi smo si ogledali notranjost lepo urejene cerkve posvečene sv. Janezu Krstniku in okolico. Pod vasjo nas je pričakal avtobus, s katerim smo se odpeljali na zasluženo kosilo, v gostišče Grabnar v Radohovi vasi, kamor smo prispeli ob točno dogovorjenem času (13, 00). Po kosilu kratki analizi potepanja in povabilu na naslednji pohod, smo se rahno utrujeni, sicer pa polni novih spoznanj in predihanih pljuč, odpeljali proti domu.

Pripravil in prepisal študent 4. letnika UTŽO Trebnje
Lojze Čeh
Trebnje 13.3.2019